

Aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti

Oprtrykt efter ønske fra Dansk Folkeparti.

Aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti vedrørende lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love

Regeringen og Dansk Folkeparti er enige om, at antallet af udlændinge, der kommer til Danmark, skal begrænses, og at lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002 bidrager væsentligt til denne målsætning. I efteråret 2003 foretager regeringen og Dansk Folkeparti en samlet vurdering af effekten af aftalen, jf. herved aftalens punkt 3.9.d.

Regeringen og Dansk Folkeparti er samtidig enige om følgende:

1. Ændringsforslag til lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love

1. Yderligere skærper af betingelserne for opnåelse af permanent opholdstilladelse:
 - a. Den foreslåede bestemmelse om udelukkelse fra permanent opholdstilladelse, hvis udlændingen er idømt mindst to års fængsel for alvorlig kriminalitet, f.eks. narkotikakriminalitet, fastholdes, samtidig med at det fastsættes, at udlændinge, der er idømt en ubetinget straf af mindst seks måneders fængsel, ikke kan få permanent opholdstilladelse før efter en karensperiode på 10 år.
 - b. Kravet om danskundskaber skærpes, således at der som udgangspunkt stilles krav om, at udlændingen har bestået en anerkendt danskprøve på et passende niveau med hensyn til tale- og læsefærdigheder og har kendskab til danske samfundsforhold. Udlændingen skal betale for aflæggelse af danskprøven. Kravet om bestået danskprøve vil kunne fraviges, hvis den manglende beståen skyldes særlige, personlige forhold. I sådanne tilfælde vil der i stedet kunne lægges vægt på udlændin-

gens indsats for at lære dansk, herunder fremmøde til danskundervisningen.

2. Ændringer til integrationsloven

2. Ændring af reglerne om kommunernes pligt til inden for tre måneder at anvise nyankomne flygtninge en bolig:
 - a. Retskravet på bolig inden for tre måneder afskaffes. Regeringen vil fastholde kommunernes pligt til at fremskaffe boliger, men i stedet for retskravet indføres en bestemmelse om, at kommunerne skal anvise nyankomne flygtninge en bolig snarest muligt. Dette indebærer, at kommunerne skal vurdere, om andre boligsøgende end flygtninge har samme eller større behov for at få anvist en bolig. Det vil i den forbindelse være af betydning, i hvilket omfang den enkelte flygtning har mulighed for et midlertidigt opholdssted, f.eks. i form af højskoleophold.
 - b. Kravet om, at boligen skal være »passende i forhold til den enkelte flygtnings behov«, afskaffes. I stedet præciseres det, at boligen skal opfylde kravene i bygningslovgivningen.
 - c. Det præciseres, at en eventuel familiesammenføring, der finder sted efter boligplaceringen, ikke efter integrationsloven skal udløse en ret til en større bolig.

Et lovforslag herom skal drøftes med Kommunernes Landsforening og fremsættes til efteråret, jf. punkt 3.9.c.

3. Andre initiativer på udlændinge- og integrationsområdet

1. Udarbejdelse af en redegørelse for sager ved Den Europæiske Menneskerettighedsdom-